

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK504/13

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI58/13

Podnositelj

g. Sadik Bislimi

**Ocena ustavnosti presude Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 6/2008 od
5. novembra 2012. god.; rešenja Opštinskog suda u Uroševcu C. br.
364/2009 od 19. decembra 2012. god. i rešenja Osnovnog
suda u Uroševcu C. br. 534/10 od 15. marta 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnositelz zahteva

1. Podnositelz zahteva je g. Sadik Bislimi, sa prebivalištem u Uroševcu.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 6/2008 od 5. novembra 2012. god.; C. br. 364/2009 od 19. decembra 2012. god. i odluku Osnovnog suda u Uroševcu C. br. 534/10 od 15. marta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena, od strane Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), ustavnosti presude Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 6/2008 od 5. novembra 2012. god.; rešenja Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 364/2009 od 19. decembra 2012. god. i rešenja Osnovnog suda u Uroševcu C. br. 534/10 od 15. marta 2013. god., kojima podnositac zahteva navodi da mu je prekršeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Član 113.7. Ustava, član 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 od 16. decembra 2008. god. koji je studio na snagu 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon); i pravilo 56.2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 18. aprila 2013. god., podnositac je podneo zahtev Sudu.
6. Dana 29. aprila 2013. god., predsednik Ustavnog suda, odlukom br. GJR.58/13 je imenovao sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca kao i odlukom br. KSH.58/13 je imenovao Veća za razmatranje u sastavu članova: Ivan Čukalović (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Enver Hasani.
7. Dana 8. maja 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva pod br. KI58/13 i tražio je od podnosioca dopunu istog potrebnom dokumentacijom.
8. Dana 18. juna 2013. god., podnositac je podneo popunjeno obrazac zahteva kome su nedostajale sudske odluke najviših stepena.
9. Dana 26. juna 2013. god., Sud je ponovo tražio od podnosioca zahteva dodatnu dokumentaciju.
10. Dana 10. jula 2013. god., g. Kushtrim Bislimi, u ime podnosioca zahteva, putem elektronske pošte (e-mail) obaveštava Sud da su tražene odluke, zajedno sa popunjениm obrascem, dostavljene Sudu 14. juna 2013. god.
11. Dana 16. oktobra 2013. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 28. decembra 2007. god., podnositac zahteva je podneo tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Uroševcu protiv Energetske korporacije Kosova (u daljem tekstu: EKK), u vezi sa nastalim štetama zbog prekida električne energije tokom vremenskog perioda od 1. januara 2003. god. do 31. oktobra 2007. god.
13. Dana 5. novembra 2012. god., Opštinski sud u Uroševcu (presuda C. br. 6/2008) je odbio tužbeni zahtev podnosioca podnetog protiv EKK-a, u vezi sa nadoknadom štete u vrednosti od 2.761,47,00 evra nastalih zbog prekida električne energije za vremenski period od 1. januara 2003. god. do 31. oktobra 2007. god. Navedeni sud je u skladu sa članom 319. stavom 1. i članom 322. Zakona o parničnom postupku (ZPP) konstatovao da dokazi podneti od strane podnosioca ne predstavljaju dovoljan osnov za usvajanje njegovog tužbenog zahteva, stoga ga je odbio kao neosnovan. Protiv ove presude, podnosiocu je dozvoljeno pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana prijema presude.
14. Dana 12. novembra 2009. god., podnositac je podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu u vezi sa ometanjem posedovanja, korišćenja njegove privatne svojine zbog smetnji za koje navodi da mu izaziva distributivna mreža električne energije kojim upravlja EKK.
15. Dana 19. decembra 2012. god., Opštinski sud u Uroševcu (rešenje, C. br. 364/09) je odbacio tužbeni zahtev podnosioca kao nelagovremen, kako navodi navedeni sud, jer je podnositac propustio zakonski rok za podnošenje tužbe.
16. Dana 20. decembra 2010. god., podnositac je podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Uroševcu protiv Vlade Kosova, odnosno Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, u vezi sa zahtevom za nadoknadu štete nastale zbog prekida isplate penzije za 13 (trinaest) godina zaredom.
17. Dana 15. marta 2012. god., Osnovni sud u Uroševcu (rešenje C. br. 534/10) je odbacio tužbu podnosioca kao neosnovanu, kako naglašava navedeni sud, jer je tužba nejasna, nerazumljiva i zahtevi nisu definisani.
18. Podnositac u svom zahtevu je pomenuo da je protiv odluka prvostepenog suda ostvario pravo na žalbu pred drugostepenim sudom. Međutim, podnositac zahteva nije dostavio nijednu odluku drugostepenog, niti trećestepenog suda, iako je Ustavni sud to više puta zahtevao od njega.

Navodi podnosioca zahteva

19. Podnositac zahteva tvrdi da su mu redovni sudovi svojim odlukama povredili ustavna prava garantovana članom 31. Ustava.
20. Podnositac zahteva, između ostalog, traži od Ustavnog suda: nadoknadu nastale štete u domaćinstvu (aparati za domaćinstvo) od strane EKK zbog prekida električne energije; uklanjanje prepreka sa njegove imovine koju ometa električna mreža EKK i nadoknadu za nastalu štetu zbog prekida isplate penzije.

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo razmatra da li je podnositac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom суду i Poslovnikom o radu.
22. U ovom slučaju, Sud se poziva na član 113. stav 7. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] koji određuje da:

“7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
23. Član 47. (2) Zakona o суду, takođe, predviđa da:

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”
24. Štaviše, pravilo 36. (1) a) Poslovnika predviđa da:

(1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*
a) *samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.*
25. Ustavni суд, iz spisa predmeta, primećuje da se podnositac zahteva u suštini žali protiv odluka prvostepenog суда, где предмет osporavanja nije u sva tri predstavljena slučaja isti.
26. U prvom slučaju (presuda C. br. 6/2008 od 5. novembra 2012. god.) podnositac zahteva se žali na nastale štete od strane EKK-a zbog prekida električne energije; u drugom slučaju (rešenje C. br. 364/09 od 19. decembra 2012. god.) on se žali zbog ometanja posedovanja njegove privatne svojine, isto tako od strane organa EKK-a, i u trećem slučaju (rešenje C. br. 534/10 od 15. marta 2013. god.) žali se na nastalu štetu zbog prekida isplate penzije 13 (trinaest) godina zaredom.
27. U ovom slučaju, Sud naglašava da je podnositac zahteva imao mogućnosti da navodne povrede ustavnih prava, o pristrasnosti суда, pokrenutih pred Ustavnim судом, podnese pred sudovima viših stepena, kao što su Apelacioni суд i Vrhovni суд. Pošto je Ustavni суд više puta tražio od podnosioca zahteva popunjavanje i kompletiranje zahteva relevantnom dokumentacijom, ocenjuje da teret odgovornosti pada na stranku/stranke u slučaju nekomletiranja zahteva.
28. Ocenjujući iz ove perspektive, Ustavni суд smatra da je zahtev podnosioca preuranjen, jer nisu iscrpljena sva raspoloživa pravna sredstva prema zakonima na snazi.
29. Stoga, u skladu sa principom subsidijsnosti, Sud smatra da je podnositac zahteva obavezan da iscrpi sva pravna sredstva predviđena zakonom, kao što se

predviđa članom 113. (7) Ustava i drugim zakonskim odredbama koje su gore navedene.

30. U stvari, cilj pravila iscrpljenja pravnih sredstava je da pruži priliku redovnim sudovima da isprave navedene povrede Ustava. Pravilo iscrpljenja sredstava je na funkcionalan način isprepleteno sa karakterom supsidijarnosti procesnog okvira ustavnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Selmouni protiv Francuske [GCl, § 74; Kudla protiv Poljske [GCl, § 152; Andrashik i drugi protiv Slovačke [dec.]).
31. Kad god se osporava odluka na osnovu pravnog stava koji je neprihvatljiv sa stanovništva ljudskih prava i osnovnih sloboda, redovnim sudovima, koji su doneli odluku, treba pružiti mogućnost preispitivanja osporene odluke. To znači da, uvek kada se navodi povreda ljudskih prava, ne mora da znači da ovaj navod treba da stigne do Ustavnog suda pre nego što se razmotri od strane redovnih sudova.
32. Na osnovu gorenavedenih razloga, Sud utvrđuje da zahtev ne ispunjava uslove za prihvatljivost prema članu 113.7. Ustava, članu 47.2. Zakona i pravilu 36.1. (a) Poslovnika o radu, stoga, u skladu sa članom 46. [Prihvatljivost] Zakona, zahtev se kao takav smatra neprihvatljivim.

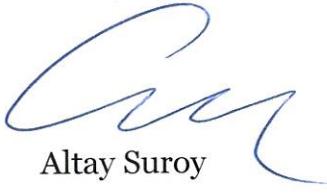
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, u skladu sa članom 47.2. Zakona i u skladu sa pravilom 36. (1) a) i 56. (2) Poslovnika o radu, dana 16. oktobra 2013. god. jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani